

Orzecznictwo podatkowe

tezy uzasadnienia komentarze porady

W numerze

PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG

Występy artystyczne nie wchodzi w skład kompleksowej usługi organizacji szkolenia **1**
nr ITPP2/443-495/14/AK

Przedsiębiorca nie ma prawa do odliczenia VAT od niezrealizowanej usługi **1**
sygn. akt I SA/Rz 391/14

PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH

Nieobowiązkowa opieka medyczna generuje dla zatrudnionego przychód podatkowy **3**
nr IPPB4/415-391/14-2/MS1

Zagraniczna firma musi odprowadzać zaliczki na podatek dochodowy **4**
sygn. akt III SA/Wa 2970/13

TEMAT NUMERU

Sposób używania samochodu ma wpływ na wysokość odliczenia VAT **5-8**

PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH

Przedsiębiorca może zaliczyć diety do kosztów podatkowych w granicach limitu **9**
nr ITPB1/415-518/14/AK

Podatnik uniknie zapłaty PIT od przychodu ze sprzedaży budynku **10**
sygn. akt I SA/GI 368/14

Firma nie zaliczy do kosztów podatkowych odszkodowań za rozwiązanie stosunku pracy **11**
nr ITPB1/415-302/14/MP

Występy artystyczne nie wchodzi w skład kompleksowej usługi organizacji szkolenia

Zakwaterowanie w hotelu, czy też wynajem sal to elementy usługi złożonej dotyczącej przygotowania konferencji lub szkolenia. Natomiast zwiedzanie miasta czy wizyta w SPA nie są do tego niezbędne. W konsekwencji miejsce świadczenia dla kompleksowej usługi organizacji konferencji lub szkolenia oraz usług dodatkowych należy ustalić odrębnie.

Spółka zajmuje się m.in. organizacją konferencji i szkoleń oraz usług dodatkowych. W skład pakietu konferencyjnego wchodzi: zakwaterowanie, wyżywienie, wynajem sal itp. Firma oferuje też organizację czasu wolnego. Wątpliwości dotyczyły określenia miejsca świadczenia usługi organizacji szkoleń dla podatnika zagranicznego. Zdaniem organu podatkowego miejsce świadczenia dla usług stanowiących kompleksową usługę organizacji konferencji lub szkolenia oraz usług dodatkowych należy ustalić odrębnie, według zasad właściwych dla tych czynności.

– Marek Wojda, doradca podatkowy, partner w Martini i Wspólnicy uważa, że przy kwalifikacji tego typu pakietów ważny jest kontekst oraz relacja, w jakiej dodatkowe świadczenie pozostaje w stosunku do samej konferencji.

Interpretacja indywidualna dyrektora Izby Skarbowej w Bydgoszczy, nr ITPP2/443-495/14/AK

Przeczytaj komentarz eksperta na stronie 2.

Przedsiębiorca nie ma prawa do odliczenia VAT od niezrealizowanej usługi

W sytuacji gdy zamówione przez spółkę usługi reklamowe w rzeczywistości nie zostały wykonane, to nie ma ona prawa do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktur dokumentujących te usługi – orzekł WSA w Rzeszowie.

Sprawa dotyczyła przedsiębiorcy, który prowadził restaurację na podstawie umów franciszkowych. Biznesmen zawarł umowę z klubem rajdowym, który miał reklamować lokale. Kontrola skarbową zakwestionowała prawo do odliczenia VAT z kilku faktur wystawionych przez klub. Ustalono, że usługi reklamowe nie zostały w całości wykonane. Sprawa znalazła finał w sądzie. Zdaniem sądu skoro organy ustaliły, że zamówione przez spółkę usługi nie zostały zrealizowane, to nie miała ona prawa odliczyć VAT z faktur dotyczących tych usług. Wojciech Pietrasiewicz, doradca podatkowy współpracujący z Allen & Overy A. Pędzich sp. k., zwraca uwagę, że jeżeli sporne usługi zostały chociażby częściowo wykonane, to już literalna wykładnia art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a ustawy o VAT nakazuje uwzględnienie możliwości odliczenia podatku naliczonego w części.

Wyrok WSA w Rzeszowie, sygn. akt I SA/Rz 391/14

Przeczytaj komentarz eksperta na stronie 2.

NOWA STRONA INTERNETOWA

Teraz wszystkie numery także w wersji elektronicznej.

Zapraszamy na orzecznictwopodatkowe.wip.pl

Występy artystyczne nie wchodzą w skład kompleksowej usługi organizacji szkolenia

dokończenie ze str. 1.

Pytanie do eksperta: *Kiedy mamy do czynienia ze świadczeniami złożonymi?*

Marek Wojda
doradca podatkowy,
partner w Martini i Wspólnicy

Podmioty trudniące się organizacją takich wydarzeń, jak: konferencje, szkolenia itp. często oferują swoim klientom w ramach jednej ceny cały pakiet usług, w tym również związanych z uatrakcyjnieniem uczestnikom czasu wolnego od zajęć merytorycznych. Kwalifikacja VAT tego rodzaju pakietów często bywa przedmiotem sporów z organami podatkowymi. Wymaga bowiem interpretacji danego stanu faktycznego w świetle dość ogólnie sformułowanych w orzecznictwie TSUE

przesłanek dotyczących tzw. świadczeń złożonych. Zdaniem Trybunału, w przypadku takich świadczeń (składających się z dwóch lub więcej czynności) każdy element powinien być odrębnie traktowany do celów VAT.

Jeśli jednak jego poszczególne elementy są ze sobą tak ściśle powiązane, że rozdzielenie ich byłoby sztuczne z ekonomicznego punktu widzenia, wówczas do celów VAT mamy do czynienia z jednolitym świadczeniem. W ramach takiego świadczenia należy wyróżnić świadczenie podstawowe oraz pomocnicze względem niego, które powinny dzielić zasady opodatkowania VAT właściwe dla świadczenia podstawowego. Świadczenia pomocnicze nie mają dla nabywcy samoistnego charakteru, służą jedynie lepszemu wykorzystaniu świadczenia podstawowego.

W świetle wymienionych kryteriów nie jest możliwe udzielenie jednej uniwersalnej odpowiedzi, czy dodatkowe świadczenia

oferowane przez organizatora konferencji, związane z wypełnieniem czasu wolnego od zajęć, stanowią element jednolitego świadczenia dla celów VAT (kompleksowej usługi organizacji konferencji), czy też świadczenia odrębne. Decydujący powinien być bowiem ich kontekst, relacja, w jakiej w danym konkretnym przypadku pozostają do samej konferencji. Jeśli dominujący charakter ma sama konferencja, a tego rodzaju dodatkowe świadczenia stanowią jedynie pewne uzupełnienie, uatrakcyjnają uczestnikom pozostały czas wolny od zajęć (np. wieczorna dyskoteka, możliwość korzystania w pewnym zakresie z infrastruktury i zabiegów SPA w hotelu będącym organizatorem), mogą stanowić element pomocniczy w stosunku do usługi organizacji konferencji.

Interpretacja indywidualna dyrektora Izby Skarbowej w Bydgoszczy z 10 lipca 2014 r., nr ITPP2/443-495/14/AK

Przedsiębiorca nie ma prawa do odliczenia VAT od niezrealizowanej usługi

dokończenie ze str. 1.

Pytanie do eksperta: *Czy sam fakt niewykonania usługi reklamowej w całości wystarczy do tego, aby zakwestionować prawo do odliczenia podatku naliczonego u nabywcy?*

Wojciech Pietrasiewicz
doradca podatkowy współpracujący
z Allen & Overy A. Pędzich sp. k.

Jeżeli spółka odliczyła VAT wynikający z faktur dokumentujących usługi reklamowe, które faktycznie nie zostały wykonane, prawo do odliczenia podatku naliczonego może zostać zakwestionowane. Wynika to bezpośrednio z art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a ustawy o VAT.

W komentowanym orzeczeniu WSA w Rzeszowie zakwestionował w całości prawo podatnika do odliczenia podatku naliczonego z faktur za usługi reklamowe, mimo że w toku postępowania zostało wyjaśnione, iż usługi te zostały przynajmniej częściowo wykonane. Sąd uznał, że nie ma podstaw do wyodrębnienia części usług faktycznie wykonanych w sposób pozwalający na powiązanie ich z konkretną fakturą ze względu na to, że spółka

nie przedstawiła właściwych dowodów pozwalających na takie wyodrębnienie. Taki pogląd, choć wyrażany już w orzecznictwie, budzi istotne wątpliwości.

Przede wszystkim, jeżeli sporne usługi zostały chociażby częściowo wykonane, to już literalna wykładnia art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a ustawy o VAT nakazuje uwzględnienie możliwości odliczenia podatku naliczonego w części. Natomiast organ podatkowy powinien podjąć wszelkie przewidziane prawem działania zmierzające do ustalenia, które faktury i w jakim zakresie dokumentują usługi, które zostały faktycznie wykonane. Obejmuje to choćby weryfikację na podstawie przedstawionych dowodów, kiedy usługi zostały wykonane i które faktury dokumentują wskazane usługi. Uzasadnienie komentowanego wyroku nie daje dostatecznej odpowiedzi na pytanie, czy organy podatkowe podjęły wszystkie wymagane prawem działania w tym zakresie.

Ponadto w orzecznictwie TSUE wyraźnie sformułowano przesłanki, po których spełnieniu prawo podatnika, uczestniczącego w transakcjach stanowiących nadużycie prawa do odliczenia podatku naliczonego, może być zakwestionowane. Wytyczne te wynikają choćby z orzeczeń TSUE w sprawach C-439/04 i C-440/04. Podkreślono w nich, że gdy podatnik nabywający

towar lub usługi nie wiedział lub nie mógł wiedzieć, że dana transakcja była wykorzystana do celów oszustwa, nie można mu odebrać prawa do odliczenia podatku naliczonego.

Również w orzecznictwie polskich sądów (np. wyrok z 31 stycznia 2013 r., sygn. akt III SA/GI 1639/11) wskazuje się wprost, że organ podatkowy, aby zakwestionować prawo podatnika do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony wynikający z określonych faktur, musi wykazać nie tylko to, że czynności stanowiące podstawę wystawienia tej faktury nie zostały dokonane, jak dotychczas. Musi też wykazać, że podatnik będący odbiorcą tych faktur wiedział lub powinien wiedzieć, że transakcje te stanowią nadużycie prawa. Organ podatkowy muszą zatem ustalić, czy podatnik podjął wszystkie możliwe działania, aby upewnić się, że dokonywana przez niego transakcja nie prowadzi do udziału w przestępstwie lub nadużyciu prawa. Jeżeli organ podatkowy nie wywiązał się z tych obowiązków, prawo podatnika do odliczenia podatku naliczonego z faktury dokumentującej czynności, które nie zostały wykonane, nie może być skutecznie zakwestionowane.

Wyrok WSA w Rzeszowie z 7 sierpnia 2014 r., sygn. akt I SA/Rz 391/14

Nieobowiązkowa opieka medyczna generuje dla zatrudnionego przychód podatkowy

Usługi w zakresie medycyny pracy i profilaktyki medycznej wykupione przez pracodawcę nie stanowią przychodu dla pracownika. Inaczej będzie w przypadku opłacenia dodatkowych abonentów medycznych za osoby zatrudnione.

Pytanie podatnika

O interpretację wystąpiła firma, która zgodnie z regulaminem wynagradzania zapewnia pracownikom pakiet medyczny. Obejmuje on świadczenia z zakresu medycyny pracy, profilaktyki medycznej ustalone zgodnie z warunkami pracy i profilem działalności według PKD firmy, pakiet indywidualny, a także pakiet rodzinny. Spółka nie była pewna, czy koszty abonamentu ponoszone przez pracodawcę i pracownika za świadczenia w zakresie medycyny pracy i profilaktyki medycznej, niezbędnej ze względu na warunki pracy, stanowią przychód pracownika i powinny stanowić podstawę naliczania PIT.

Odpowiedź ministra

Przychodem ze stosunku pracy i stosunków pokrewnych są wszelkiego rodzaju wypłaty i świadczenia skutkujące u podatnika powstaniem przysporzenia majątkowego, mające swoje źródło w łączącym pracownika z pracodawcą stosunku pracy lub stosunku pokrewnym. O powstaniu przychodu ze stosunku pracy nie przesądza skorzystanie przez pracownika z konkretnej usługi medycznej, lecz samo otrzymanie przez zatrudnionego abonamentu medycznego. Objęcie pracownika nieobowiązkową opieką medyczną stanowi nieodpłatne świadczenie, którego wartość ustala się według cen jego zakupu. Ryczałtowy sposób opłacania przez pracodawcę kosztów związanych z otoczeniem pracowników i członków ich rodzin nieobowiązkowej opieki medycznej, w ramach pakietu rodzinnego, nie stanowi przeszkody w ustaleniu wartości świadczenia przypadającego na każdego uprawnionego pracownika.

WAŻNE

Opłacanie przez pracodawcę kosztów obowiązkowej opieki z zakresu medycyny pracy nie powoduje u pracowników powstania przychodu.

Zgodnie bowiem z art. 229 § 6 Kodeksu pracy wstępne, okresowe i kontrolne badania lekarskie są przeprowadzane na koszt pracodawcy. Nawet gdy pracodawca ponosi inne koszty profilaktycznej opieki zdrowotnej pracowników, niezbędnej z uwagi na warunki pracy, wartość tego rodzaju

świadczeń, otrzymanych przez osoby zatrudnione, również nie stanowią ich przychodu.

Pytanie do eksperta: *Kiedy nieodpłatne świadczenia podlegają PIT?*

Izabela Sadlik
starszy konsultant w Accreo

Kwestia opodatkowania przychodu pracowników w związku z wykupieniem przez pracodawcę na ich rzecz abonamentów medycznych budzi wiele kontrowersji. W omawianej interpretacji dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie potwierdził, że koszty obowiązkowych świadczeń z zakresu medycyny pracy ponoszone przez pracodawcę nie stanowią przychodu po stronie pracownika. Podobnie jest z kosztami profilaktyki medycznej, niezbędnymi z uwagi na warunki pracy. Odmienne będzie wyglądała sytuacja, gdy firma zapewni pracownikowi innego rodzaju opiekę medyczną (np. wykupi dodatkowy abonament medyczny), której wartość będzie stanowiła przychód pracownika. W komentowanej interpretacji pracodawca wykupił dla pracowników świadczenia medyczne z zakresu medycyny pracy i profilaktyki związanej z warunkami pracy oraz profilem działalności pracodawcy, a także pakiety indywidualne i rodzinne. Opłata za te usługi była ustalona w formie abonamentu – miesięcznej opłaty ryczałtowej, na którą nie miała wpływu liczba wykorzystanych usług. Wysokość opłaty była dzielona pomiędzy pracodawcę a pracownikiem w następujący sposób: za usługi medycyny pracy, profilaktyki i pakiet indywidualny pracownik płacił 1 zł, a pracodawca pokrywa resztę ceny; natomiast pakiet rodzinny był opłacany w całości przez pracownika. Stanowisko organu zaprezentowane we wskazanej interpretacji jest zbieżne

z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego (dalej: TK) z 8 lipca 2014 r., sygn. akt K 7/13 (więcej na ten temat pisaliśmy w numerze wrześniowym w artykule pt. „Opodatkowanie nieodpłatnych świadczeń jest konstytucyjne”, str. 2 – przyp. red.).

W wyroku tym Trybunał wskazał, że gdy nieodpłatne świadczenie zostało przyjęte jako warunek niezbędny do zgodnego z prawem wykonywania pracy – po stronie pracownika nie pojawia się korzyść, która mogłaby być objęta podatkiem dochodowym. Tym samym TK potwierdził, że w przypadku wykupienia przez pracodawcę obowiązkowego pakietu świadczeń medycznych z zakresem medycyny pracy i profilaktyki wartość tego świadczenia nie będzie stanowiła dla pracownika przychodu podlegającego opodatkowaniu PIT. Trybunał wyjaśnił, że podatek dochodowy od osób fizycznych ma konstrukcję globalną, więc co do zasady każdy przychód osiągnięty przez podatnika podlega opodatkowaniu. Jednak nie każde nieodpłatne świadczenie na rzecz pracownika będzie podlegało opodatkowaniu. Będzie to możliwe wtedy, gdy zostaną łącznie spełnione następujące warunki:

- pracownik skorzysta ze świadczeń w pełni dobrowolnie,
- świadczenia będą spełniane w interesie pracownika, a nie pracodawcy,
- uzyskana korzyść będzie wymierna i przypisana indywidualnemu pracownikowi.

W przedstawionym stanie faktycznym pracodawca ponosił koszty wydatków na usługi medycyny pracy i profilaktyki związanej z warunkami w miejscu pracy. Oznacza to, że takie wydatki nie stanowią przychodu dla pracownika, ponieważ przepisy prawa pracy nakładają na pracodawcę obowiązek ich poniesienia.

PODSTAWA PRAWNA

art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 ustawy z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jedn.: Dz.U. z 2012 r. poz. 361 ze zm.).

Interpretacja indywidualna dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z 16 lipca 2014 r., nr IPPB4/415-391/14-2/MS1

Aktualności podatkowe

www.portalfk.pl